

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 1116203045
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1116203045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ AMISIS, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8, Bratislava, IČO: 46 453 733, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava. 2/ FOOD FARM, s.r.o., so sídlom Duklianska 21, Hlohovec, IČO: 31 442 226, zast. ius aegis s.r.o., so sídlom Ferienčíkova 7, Bratislava proti žalovanému: U. X. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, G., zast. JUDr. Luciou Morgošovou, advokátkou, so sídlom Běžová 6, Bratislava, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 37Cb/21/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/112/2016-190 z 26. apríla 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu 1/ o d m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I napadnutými uznesením č. k. 37Cb/21/2016-96 zo dňa 18. februára 2016 nariadil predbežné opatrenie v nasledovnom znení:

Súd zakazuje U. X. L., nar.: XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX, XXX XX G., vykonávať akékoľvek konanie, v rámci ktorého by vystupoval ako konateľ spoločnosti FOOD FARM, s.r.o., IČO: 31 442 226, so sídlom Duklianska 21, 920 14 Hlohovec, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka číslo: 1009/T, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Súd zakazuje U. X. L., nar.: XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX, XXX XX G., vykonávať akékoľvek úkony v akejkoľvek forme, či už osobne alebo prostredníctvom splnomocnenca, v mene spoločnosti FOOD FARM, s.r.o., IČO: 31 442 226, so sídlom Duklianska 21, 920 14 Hlohovec, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka číslo: 1009/T, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Súd zakazuje U. X. L., nar.: XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX, XXX XX G. akokoľvek nakladať, či už osobne alebo prostredníctvom splnomocnenca, s akýmkoľvek majetkom spoločnosti FOOD FARM, s.r.o., IČO: 31 442 226, so sídlom Duklianska 21, 920 14 Hlohovec, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka číslo: 1009/T, najmä, nie však výlučne, sa U. X. L.

zakazuje, aby majetok spoločnosti FOOD FARM, s.r.o. prevádzal na seba alebo tretie osoby, tento majetok sám držal, užíval alebo ho sebe alebo tretím osobám prenechával do nájmu alebo iného užívania, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Súd zakazuje U. X. L., nar.: XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX, XXX XX G. vykonávať hlasovacie práva súvisiace s akciami emitovanými spoločnosťou Agrovia, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8, Bratislava, IČO: 31 427 073, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č. 5852/B, ktorých majiteľom je spoločnosť FOOD FARM, s.r.o., IČO: 31 442 226, so sídlom Duklianska 21, 920 14 Hlohovec, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka číslo: 1009/T, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Súd zakazuje U. X. L., nar.: XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX, XXX XX G. vykonávať hlasovacie práva súvisiace s členstvom spoločnosti FOOD FARM, s.r.o., IČO: 31 442 226, so sídlom Duklianska 21, 920 14 Hlohovec, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka číslo: 1009/T v Poľnohospodárskom družstve Dolné Otrokovce, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8, 811 02 Bratislava IČO: 00 208 035, zapísaným v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Dr, vložka č. 655/B, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania rozhodne súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí.

2. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že žalobou vo veci samej sa žalobcovia hodlajú domáhať, aby súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť im škodu, ktorú im žalovaný svojím protiprávnym konaním spôsobil. Žalovaný je spoločníkom FOOD FARM s.r.o. a bývalým konateľom tejto spoločnosti, pričom v súčasnosti nedisponuje žiadnym oprávnením konať v mene spoločnosti, ktoré by mu bolo udelené valným zhromaždením, konateľmi alebo iným orgánom spoločnosti FOOD FARM, s.r.o.. Napriek tejto skutočnosti sa žalovaný dňa 26.01.2016 dostavil do centrály Z. banky, a.s. na B. E. X v I., kde zadal príkaz, na základe ktorého boli z účtu spoločnosti FOOD FARM, s.r.o., IBAN SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vedeného v Z. banke, a.s. bez akéhokoľvek hospodárskeho dôvodu prevedené peňažné prostriedky na účet IBAN SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vedený vo K. banke, a.s. (K.), ktorý žalovaný formálne založil na meno spol. FOOD FARM, s.r.o., ku ktorému však konatelia tejto spoločnosti nemajú dispozičné právo. Časť uvedených peňažných prostriedkov vo výške 21.433,51 EUR mal následne žalovaný previesť opäť bez akéhokoľvek hospodárskeho dôvodu z účtu IBAN SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (K.) na účet IBAN SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorého majiteľom je U. O. P.. Keďže žalovaný nemal od spoločnosti FOOD FARM, s.r.o. udelené žiadne oprávnenie konať v jej mene opísaným spôsobom ani nijak inak, konal tak na základe predbežného opatrenia nariadeného Okresným súdom Trnava dňa 23.11.2015, č. k. 36Cb/541/2015-180. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovia súdu dostatočným spôsobom osvedčili základné skutočnosti preukazujúce potrebu predbežnej úpravy pomerov strán, čiže nariadenia navrhovaného predbežného opatrenia. Súd mal za to, že žalobcami popísané a zdokladované úkony (aktivity) žalovaného dostatočným spôsobom osvedčujú nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy pre žalobcov, spočívajúcej v nezvratnej škode na obchodnom podiele žalobcu 1/, ako aj na celkovom majetku žalobcu 2/, ako aj naliehavosť dočasnej úpravy pomerov strán sporu.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 2Cob/112/2016-190 z 26. apríla 2016 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a konanie o nariadenie predbežného opatrenia zastavil. Uviedol, že námietka miestnej nepríslušnosti vznesená v odvolaní žalovaným je dôvodná, pretože Okresný súd Bratislava I nie je príslušný na konanie podľa § 87 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) Ustanovenie § 87 O. s. p. síce umožňuje žalobcovi vybrať si medzi všeobecným súdom žalovaného a súdom uvedeným v § 87 písm. b/, v tomto prípade však nedošlo ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody v okrese Bratislava I. Keďže podľa návrhu žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obch. z.“), ide o zodpovednosť pri výkone funkcie v spoločnosti. Pri výkone svojej pôsobnosti konatelia zodpovedajú za škodu, ktorú spôsobili spoločnosti, t. j. pre príslušnosť rozhodujúce miesto, kde došlo ku škode, môže byť jedine sídlo spoločnosti (Hlohovec). Z uvedeného vyplýva, že miestne príslušný podľa § 87 písm. b/ O. s. p. je Okresný súd Trnava. Nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti je v zásade podľa platnej právnej úpravy v čase rozhodovania o predmetnom predbežnom opatrení odstrániteľným nedostatkom podmienok konania. Osobitnou kategóriou je však konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v

prípadoch, v ktorých nie je daná miestna príslušnosť podľa § 88 O. s. p. a v prípadoch, ak žalobca nevystupuje v rôznych veciach opätovne ako žalobca, pričom žalovaný v odvolacom konaní námietku miestnej príslušnosti uplatní. V uvedenej procesno-právnej situácii treba nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Tento nedostatok podmienky konania znamená zároveň úplnú negáciu základného práva na zákonného sudcu. Žalobca v uvedenej situácii nesie procesno-právnu zodpovednosť za výsledok konania v prípade, ak sa obráti na miestne nepríslušný súd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 510/2012 zo dňa 05.06.2013, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MOBdo/3/2013 zo dňa 22.08.2013).

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca 1/ podľa § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p."), pričom prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z tej skutočnosti, že právoplatnosťou uznesenia odvolacieho súdu sa konanie o nariadenie predbežného opatrenia skončilo. Dôvodom podaného dovolania (v zmysle § 431 ods. 1 C. s. p.) bol postup odvolacieho súdu v rozpore s ustanoveniami O. s. p., ktorý prihliadol na oneskorene podanú námietku miestnej nepríslušnosti a konanie o nariadenie predbežného opatrenia zastavil. Takýmto postupom odvolací súd znemožnil žalobcom uskutočniť ich právo na súdnu ochranu garantovanú článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky, čím došlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces. Odvolací súd nemal prihliadnuť na námietku miestnej nepríslušnosti, keďže ju žalovaný neuplatnil včas, tak ako to ukladá § 105 ods. 1 posledná veta O. s. p. Žalovaný totiž nevzniesol námietku miestnej nepríslušnosti v odvolaní, ktoré bolo prvým úkonom, ktorý uskutočnil žalovaný vo veci samej, ale až v doplnení odvolania, teda pri svojom druhom úkone vo veci samej. Ak teda súd v rozpore so zákonom konanie zastaví a vec meritórne neprejedná, znemožní oprávnenej osobe uplatniť jej právo na súdnu ochranu, čím dôjde k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Na základe uvedeného navrhuje, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, ktorý vyhodnotil námietku miestnej nepríslušnosti za uplatnenú včas, keďže ju žalovaný vzniesol ešte v lehote na podanie odvolania proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia v rámci podaného odvolania, ako nepochybne prvého procesného úkonu žalovaného v konaní o nariadenie predbežného opatrenia.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom (§ 419 a § 420 C. s. p.).

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex - Civilný sporový poriadok. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a procesné účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Aj po zmene právnej úpravy odvolacieho konania, ktorú priniesol C. s. p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, je však potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

8. Najvyšší súd vo viacerých v rozhodnutiach vydaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, t. j. do 30. júna 2016 vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní nižších súdov, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane odvolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

9. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené (primárnym) záverom odvolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom odvolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený; pre opačný prístup nedáva Civilný sporový poriadok

podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané; pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon (uznesenie najvyššieho súdu 3ECdo/154/2013 z 26. mája 2015).

10. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané podľa O. s. p., rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané taktiež podľa O. s. p., dovolanie bolo podané podľa C. s. p.

11. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Podľa ustanovenia § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania podanom po 01. júli 2016 v konkrétnom prípade vychádza z ustanovenia § 420 C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzuje zo skutočnosti, že právoplatnosťou uznesenia odvolacieho súdu sa konanie o nariadenie predbežného opatrenia skončilo. Napadnutým rozhodnutím je síce rozhodnutie, ktorým sa v zmysle výroku napadnutého rozhodnutia konanie o nariadenie predbežného opatrenia zastavuje, avšak samotné znenie výroku nepredikuje, či uvedené rozhodnutie bolo takým, ktorým sa konanie končí. Pre zodpovedanie otázky, či sa v konkrétnom prípade jedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, je základným východiskom určenie, o aký typ predbežného, resp. v súčasnosti neodkladného opatrenia sa jedná.

14. Právna úprava predbežného opatrenia v zmysle O. s. p. a neodkladného opatrenia podľa C. s. p. má mnoho paralel, avšak vo svojej podstate je zásadným spôsobom odlišná. Civilný sporový poriadok totiž upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby predbežného opatrenia na konanie vo veci samej (viď Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1085).

15. Podľa právnej úpravy O. s. p. (ustanovenia § 74 a nasl. a § 102 O. s. p.) bolo možné nariadiť dva typy predbežného opatrenia, a to pred začatím konania vo veci samej a v priebehu súdneho konania. Pri nariadení predbežného opatrenia pred začatím konania súd uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde (§ 76 ods. 3 O. s. p.) a v prípade, ak tak neurobí, predbežné opatrenie zanikne (§ 77 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) dňom, keď mohol byť návrh najneskôr podaný. V prípade nariadenia predbežného opatrenia počas prebiehajúceho konania, súd trvanie takéhoto predbežného opatrenia časovo obmedzuje buď konkrétnym časovým úsekom alebo do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Následne zaniká (§ 77 ods. 1 písm. b/, c/, d/ O. s. p.), a to aj v prípade, že konanie vo veci samej bolo zastavené, prípadne žaloba bola odmietnutá. Ak súd žalobe vyhovie, zaniká predbežné opatrenie po uplynutí 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že predbežné opatrenie mohlo byť aj zrušené, a to vtedy, ak pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Vo všeobecnosti však platilo, že predbežné opatrenie pre svoju nevyhnutnú prepojenosť s konaním vo veci samej nikdy nemohlo mať povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí alebo ktorým sa rozhodlo vo veci samej v takom zmysle, v akom sa dnes chápe podľa ustanovenia § 420 C. s. p.

16. Až účinnosťou C. s. p. dochádza k zmene základného konceptu tohto inštitútu a predbežné opatrenie nahrádza neodkladné opatrenie, ktorého právne účinky nie sú podmienené prebiehajúcim konaním vo veci samej a ktoré vo svojej podstate môže konzumovať vec samu. Je to prípad nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania, keď súd neuloží povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, a to v prípade, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov

medzi stranami. Rovnako tak to je v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 C. s. p.).

17. Jedine pri týchto dvoch typoch neodkladných opatrení môžeme hovoriť o tom, že konzumujú vec samu a preto právoplatné rozhodnutie o takomto neodkladnom opatrení bude rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a je zároveň aj rozhodnutím vo veci samej. Takže v zmysle § 420 C. s. p. len pri týchto dvoch konkrétnych typoch neodkladných opatrení bude dovolanie prípustné (napr. aj rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 3Cdo/157/2017, 8Cdo/83/2017, 5Obdo/76/2016).

18. V konkrétnom prípade je situácia špecifická v tom, že žalobca podal najprv návrh na nariadenie predbežného opatrenia a následne o niekoľko dní (pred samotným rozhodnutím o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) k spisovej značke konkrétneho predbežného opatrenia adresoval aj žalobu vo veci samej. Súd prvej inštanície (aj odvolací) síce vo svojom odôvodnení uviedol, že sa jedná o predbežné opatrenie podľa § 74 ods. 1 O. s. p. (pred začatím konania), avšak vzhľadom k tomu, že žaloba vo veci samej už podaná bola, súd vo výroku neuložil povinnosť navrhovateľovi predbežného opatrenia podať žalobu vo veci samej, ale jeho časovú pôsobnosť vymedzil do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V podstate tak rozhodol rovnako, ako by bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný súčasne so žalobou, preto predmetné predbežné opatrenie má povahu opatrenia po začatí konania podľa § 102 ods. 1 O. s. p. V uvedenom prípade je pre určenie povahy daného predbežného opatrenia rozhodujúci moment rozhodnutia o jeho nariadení a nie moment podania takéhoto návrhu. Ak totiž aj bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný pred samotnou žalobou, tým, že v čase kedy sa o ňom rozhodovalo, sa tak už dialo v priebehu konania, má nariadené predbežné opatrenie povahu podľa § 102 ods. 1 O. s. p. a nie § 74 ods. 1 O. s. p.

19. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, resp. neodkladného opatrenia, o ktorom sa rozhoduje v priebehu konania o veci samej, nemá povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí alebo rozhodnutia o veci samej, nakoľko predmetné predbežné, resp. neodkladné opatrenie bolo vydané v priebehu súdneho konania, resp. civilného sporového konania, v ktorom sa vo veci samej rozhoduje rozsudkom. Uznesením, ktorým odvolací súd v danom prípade zastavil konanie o predbežnom opatrení, nie je (ani) rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Aj po rozhodnutí o návrhu na predbežné, resp. neodkladné opatrenie, civilné sporové konanie žalobcov proti žalovanému pokračuje a súd prvej inštanície o veci samej ďalej koná a rozhodne. Na tom nič nemení ani formulácia výroku rozhodnutia, v ktorom sa uvádza, že sa konanie o nariadenie predbežného konania zastavuje.

20. Tento záver je plne v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ktorá vychádzajúc z právnej úpravy obsiahnutej v § 420 C. s. p. vylučuje prípustnosť dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej. V rámci uvedeného sa zároveň zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017).

21. Vzhľadom k uvedenému aplikujúc právnu úpravu prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p. a vychádzajúc z povahy predbežného, resp. neodkladného opatrenia dovolací súd uzatvára, že proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné. Zároveň platí, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

22. Z uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalobcu 1/ ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštanície (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.